صدای پای بهار می‌آید

صدای پای بهار می‌آید
نجوای بلبل و قمری و هَزار...
گوشهایمان را نگیریم.
بوی بنفشه می‌دمد
عطر یاس و سوسن و گیلاس و بهارنارنج...
دماغمان را چاق کنیم.
درختها جوانه می‌زنند، تولد زندگی بر بستر خشک و سترون شاخه‌های تکیده دیدنی است.
میلاد دشت و دمن و سرو و چمن در راه است...
چشمهایمان را نبندیم.
عشق و جوانی و تولد و بالندگی و شور زندگی و سبزی و قشنگی و مهربانی و آشتی از راه می‌رسند و در چهارراه بهار در هم گره می‌خورند و گره از پیشانی طبیعت باز می‌کنند.
و خدا لبخند مهرش را با سلام بهار چون همیشه نثار ما می‌کند...
ناشکری نکنیم.
بادا که با بهار، بندگان خوب خدا باشیم
وبذر عشق و محبت و نشاط و سرزندگی در دلهایمان بکاریم
و از خدا بخواهیم که هر روزمان روز نو باشد
مثل نوروز.

درباره این شماره

جمع کردن مطالب شماره مخصوص همیشه برای من و همکارانم چیزی شبیه عذاب الیم بوده است. هر کاری می کنیم باز کلی مطلب و صفحه روی زمین می ماند و امکان چاپ پیدا نمی کند. مثلاً در همین شماره با وجودی که ۳۶ صفحه اضافه کرده‌ایم و در صفحات داخلی هیچ آگهی هم چاپ نکرده‌ایم و همه صفحات را به چاپ مطالب مختلف اختصاص داده‌ایم، باز هم تعدادی از صفحات بر زمین ماندند.

از جمله صفحات مربوط به مسابقه داستان نویسی که مورد استقبال خوب خوانندگان مجله قرار دارد و داستانهای برگزیده خوانندگان که شرایط شرکت در مسابقه را داشته‌اند، در آن به چاپ می‌رسد. هر هفته دو صفحه مجله با هدایت داستان نویس برجسته کشور آقای شیرزادی به این موضوع اختصاص می یابد که هر هفته یک پیام و چند پاسخ را نیز همراه دارد. جدای این صفحات، صفحات مشاور خانواده نیز در این شماره دیده نمی شود که هر هفته به موضوعات اجتماعی و خانوادگی می پردازد. ستونهایی همچون کلمات اهل غربت، نکته‌ها و... در مجله نیامده‌اند. قلمرو داستان نیز که به بررسی داستانهای کوتاه خوانندگان اختصاص دارد و همکار قصه‌نویس قدیمی‌مان اکبرزاده مسوولیت بررسی قصه‌های رسیده را در آن به عهده می گیرد، فرصت چاپ پیدا نکرد. همچنین چند صفحه‌ای از صفحات ورزشی‌مان بر زمین ماند. برخی صفحات را هم کم کردیم، از جمله صفحه تماشاگه راز (شعر) که همیشه دو صفحه بود و تعبیر خواب که همیشه یک صفحه در مجله چاپ می شد. پرسش ویژه - پاسخ ویژه، در پیچ و خم دادگاه، گزارش ویژه شهرستان، عکسها و حرفها، از ناکجا... از جمله مطالبی بودند که متاسفانه امکان چاپ نیافتند و همین جا جا دارد تا از خوانندگان محترم به این خاطر پوزش بطلبیم. انشاءالله آنها ما را با ملاحظه انواع و اقسام مصاحبه‌ها و گزارشهایی که مخصوص شماره نوروز تقدیمشان کرده‌ایم خواهند بخشید.

ضمناً جا دارد تا در همین جا از همه همکاران خوبم در مجله که چند شب را در همین هفته از نیمه گذراندند و مشغول کار بودند و نیز از همه دوستان در بخش های مختلف فنی، چاپ و توزیع موسسه و نیز همه نمایندگانمان در شهرستانهای مختلف و همچنین از همه خبرنگاران و نویسندگان محترمی که در امر تهیه مطالب، چاپ و توزیع این نشریه با ما همکاری کردند و می کنند و نیز از خوانندگان فعال مجله که در طول سال همکاری شایسته‌ای با ما داشته‌اند و همچنین از خوانندگان خوب و صمیمی مجله، سپاسگزاری کنم.

در پایان برای همه شما گرامیان، از درگاه خداوند قادر متعال، سالی خوب و پربار و پرخیر و برکت آرزو می کنم.

بیاییم جملگی از خدا بخواهیم که به همه ما توفیق دهد تا در سال آتی قدمی به جلو برداریم، با هم مهربانتر باشیم، قهر و کینه و دشمنی را دور بریزیم و همانی باشیم که «او» می خواهد.

یامقلب القلوب والابصار، یامدبر اللیل والنهار، یامحول الحول والاحوال، حول حالنا الی احسن الحال.

با احترام - سردبیر

محمد امین جوادی
mohamadamin.javadi@gmail.com

بودجه و دغدغه های سال آینده

وقتی شما این یادداشت را می خوانید، احتمالاً هنوز کار بررسی لایحه بودجه در مجلس به اتمام نرسیده و تکلیف اقتصاد کشور در سال آینده به درستی روشن و مشخص نیست. با توجه به تاثیری که بودجه بر زندگی اجتماعی و اقتصادی شهروندان می گذارد و به ویژه با توجه به نقشی که در بازار کار و سرمایه به عهده می گیرد، نوع سیاست گذاری و تصمیم گیری مجلس و دولت در مورد اعداد و ارقام مندرج در لایحه و تعیین و تکلیف هزینه ها و درآمدها و نحوه اجرای آن بسیار مهم و اساسی است. تا به حال از میان خبرهایی که درباره بودجه به دست ما رسیده است، اخبار خوش و خوب کمتر دیده می شود. بسیاری از کارشناسان معتقدند که دولت محترم در لایحه بودجه تنها به درخواست مجوزهایی روی آورده که چندان عاقبت خوشی برایش متصور نمی توان شد. توجیه دولت آن است که وقتی می تواند طرح هدفمند کردن یارانه‌ها را به موقع اجرا بگذارد که دستش در تصمیم گیری‌های مالی باز باشد. یعنی بتواند به تنظیم بازار بپردازد و اثرات ناشی از طرح را مدیریت کند. گرچه شاید در ظاهر این سخن، سخن درستی به نظر برسد، اما باید دانست باز گذاشتن دست دولت در انجام هزینه‌ها اگر با پشتوانه مناسب علمی و با ساز و کار قانونی و هدفمند و بر مبنای کارشناسی درست و دقیق همراه نباشد، ممکن است نقض غرض کند و بر مشکلات کشور بیفزاید.

با توجه به افزایش حجم بودجه نسبت به سال گذشته و با توجه به رکود حاکم بر اقتصاد و با توجه به پیامدهای تزریق نقدینگی زیاد که سالهاست تبعات تلخ آن را به شکل تورم لجام گسیخته در کشور شاهد بوده‌ایم، ناگفته پیداست که سال آینده از نقطه نظر منطق اقتصاد، سال حساسی است که بی تدبیری و اهمال و بی نظمی اقتصادی می تواند آن را پرخطر کند. گرچه شهروندان حال تصویر درستی از دورنمای سال آینده در اختیار ندارند و در نوعی دغدغه و نگرانی به سر می برند، اما می توان با تعامل و همفکری و با هوشمندی به نحوی جامعه را اداره کرد که اجرای طرحی مانند هدفمند کردن یارانه‌ها با کمترین آسیب همراه باشد. اجرای درست این طرح با هر نوع بی انضباطی مالی ناهمخوان است. تنها کافی است بدانیم رکود حاکم بر صنعت و تولید که در حال حاضر به مرز نگران کننده‌ای رسیده است، اشتغال در کشور را در معرض تهدید قرار داده و در افزایش نرخ بیکاری به شدت موثر است و لذا در سال آینده برای برون رفت از وضعیت فعلی توجه به صنعت و تولید و رهانیدن آن از بن بست فعلی یک ضرورت بنیادی است.

نکته دیگر، معیشت شهروندان است. قاعدتاً دولت و مجلس به این مهم توجه دارند که در حال حاضر بسیاری از خانوارها با اشتغال یک نفره اداره می شوند. یعنی در خانواده‌ای که دو یا سه نفر در سن کار به سر می برند، تنها یک نفر (سرپرست خانوار) شاغل است و عدم اشتغال دیگر افراد جوان درون خانواده هم اکنون نیز تامین معاش آنان را سخت و دشوار کرده است و قاعدتاً چنین خانوارهایی قدرت تطبیق بسیار کمتری در نوسانات اقتصادی دارند و اگر قرار باشد فشار بیشتر تورمی بر آنان وارد آید، قاعدتاً گرفتار تنگی معیشت غیرقابل تحملی می شوند.

نکته مهم دیگر آن است که دولت در سال آینده با درک درست ضرورت جلوگیری از تورم روانی ناشی از اجرای طرح، باید سیستم‌های نظارتی خود را تقویت کند تا نرخ خدمات و کالا بیش از حد معقول افزایش پیدا نکند.

مطلب دیگر آن است که، دولت باید از میزان وابستگی‌اش به نفت بکاهد و این مهم وقتی محقق می شود که حجم دولت کوچک شود و بخش خصوصی واقعی انگیزه بیشتری برای سرمایه گذاری پیدا کند و تولید رونق بگیرد و هزینه‌های دولت کاهش یابد، درآمدهای مالیاتی تقویت شود و دولت با خلاص شدن از تکالیف متعدد اجرایی و هزینه‌ای، به ماموریت اصلی خویش که همان نظارت و انتظام امور کشور است، بپردازد.

امید آن است که لایحه بودجه سال آینده، لایحه‌ای کارآمد و در مسیر اجرای درست طرح هدفمند کردن یارانه‌ها، کاستن از فشارهای اقتصادی وارد آمده بر گُرده مردم، رونق دهنده بخش تولید، مهارکننده واردات لجام گسیخته (که بیشترین خسارت را به بخش تولید و صنعت داخلی وارد آورده‌اند)، کنترل کننده تورم و کاهش دهنده گرانی باشد. در این صورت می توان سال آینده را، سالی خوب و پرخیر و برکت دانست که انشاءالله چنین باشد.